

Førøgelser af Trafikken til, bliver man nødt til at sætte ny Tøg i Gang paa Grund af Konventioner med Sverige-Norge eller Tyskland, saa er det selvfølgelig alt sammen Ting, som vi maa bøje os for, enten det nu er uafvendelige Naturforhold eller en Udvidelse af Driften, som vi jo alle ere glade ved. For saa vidt Førøgelserne begrundes derved, bøje vi os og have intet at indvende. Det er kun disse Førøgelser, vi ere imod, for hvilke der ikke kan ansøres nogen som helst egentlig bestemmende, end sige tvingende Grund, som man maaste kun gaar til, fordi man nu en Gang har Pengene, og fordi — det vilde jeg gerne gentage, skønt jeg har sagt det i mit første Foredrag — det selv med en dygtig ledet Administration mange Gange er Tilfældet, at der er overmaade mange Ønster og Behageligheder — ikke særlig for Embedsmændenes Personer, men ogsaa for Driften — som man let kan tilfredsstille, naar Kammerne ere saa vide som her. Men vi ønske, at man ikke skal saa det alt for let i saa Henseende. Vi se paa det økonomiske Resultat foruden paa de andre Hensyn, og ere glade ved, at det bliver vanskeligt at komme op over, hvad her er vedtaget.

Der var for Resten en Bemærkning, som den højtærede Minister gjorde, som jeg dog ikke vil lade uimodagt. Han sagde: Enhver Førøelse i Indtægter medfører ogsaa en Førøelse i Udgifter. Det er jeg ikke enig med den højtærede Minister i, og jeg tvivler ogsaa paa, at han kan fastholde det. Naturligvis til en vis Grad; for saa vidt man maa sætte ny Tøg i Gang for at besørge Gods- og Persontrafikken, saa ser det ganske klart, at man faar en forholdsvis forøget Udgift, men det er jo et Faktum, at paa vore Baner benyttes Pladsen langt fra tilnærmelsesvis fuldt ud. For Eks. i Personvogne er det kun 23 pCt. af Pladsen, som udnyttes. Med Hensyn til Godsvognene er det ogsaa kun den mindste Del af Pladsen, som udnyttes. Jeg siger ikke dette for at udslynge nogen Bebrejdelse mod Særbanebestyrelsen, det maa vel til Dels være saadan, skønt der maaste ogsaa nok kunde administreres noget mere sparsommeligt med Hensyn til Materiellet, men at der altid maa være noget ubenyttet, indser jeg fuldt ud, og for saa vidt Trafikførøelsen kunde bidrage til, at den ledige Plads fyldtes i noget større Grad, og at Benyttelsen af Materiellet gik nogle pCt. frem, uden at man behøvede at sætte ny Tøg i Gang, er det klart, at her kunde komme en forøget Indtægt uden en forøget Udgift. Der er

her 2 Kategorier af Førøgelser, den ene medfører forøgede Udgifter og den anden ikke. Den højtærede Minister sagde, at der ikke fra vor Side var taget Hensyn til den forøgede Tøggang, jo det er der. Jeg bemærkede allerede i mit forrige Foredrag, at der var taget Hensyn til de Oplysninger, som ere os meddelte derom, og vi vidste jo i øvrigt ogsaa selv Bested med den indtraadte Førøelse. Det er ogsaa ubilligt mod Udvalget at sige, at vi have reduceret alt til det sidste Regnskabs Summer, raseret Budgettet over hele Linien uden Hensyn til Trafikkens Førøelse. Det have vi ikke gjort, og jeg skal der nævne f. Eks. Førøelsen af Jyrbødernes Antal fra 226 til 234 fra det forrige Budget til dette; den have vi ladet staa, fordi vi nok begreb, at naar Tøggangen udvidedes, var det ogsaa nødvendigt at saa flere Jyrbødere. Dernæst er der Førøelsen fra 506,000 Kr. til 521,000 Kr. til Vedligeholdelse af Lokomotiver, og noget lignende gælder med Hensyn til Førøelsen af Summen til Bognes Vedligeholdelse. Den formidable Førøelse fra 508,000 Kr. til 595,000 Kr. have vi ikke kunnet gaa med til, men vi ere dog gaaede til 550,000 Kr., og derved tror jeg, der er taget alt billigt Hensyn til den forøgede Tøggang. Maaste den højtærede Minister vil have bemærket, at vi ikke have rørt ved Tøgpersonalet, og det er jo særlig der, at den forøgede Tøggang gør sig særlig gældende. Der er der foreslaaet en Førøelse fra 465 til 489, og den have vi ogsaa ladet staa. Den højtærede Minister fremhævede Procentforholdet mellem Udgift og Indtægt, og jeg har for øvrigt selv draget det Moment frem i mit første Foredrag og ment, at det til en vis Grad støtter Udvalgets Medsættelser. Vi have dog været noget længere nede med Udgiftsprocenten, end vi vilde komme efter dette Budget. I 1890—91 var Udgiftsprocenten 80 $\frac{1}{4}$. Paa det i Aar forelagte Budget er den 81 $\frac{1}{4}$, men nu siger den højtærede Minister, at man ved Udvalgets Ændringsforslag er kommen ned til lidt over 79 pCt., altsaa mere end 1 pCt. under det laveste, som nogen Ginde tidligere har været budgetteret. Men denne Betragtning kan dog ikke være afgørende. I 1887—88 var Udgiftsprocenten 87, og i 1890—91 var den 80 $\frac{1}{4}$. Det viser altsaa, at dette Forhold er temmelig elastisk, og at det ikke vilde være saa overdrevent sangvinst at mene, at Udgiften endnu kunde gaa 1 pCt. ned. Denne Procentberegning af Udgiften i Forhold til Indtægten kan i øvrigt kun være et enkelt Moment, og desuden er det ikke umuligt, at man i Virkeligheden kan komme til noget helt andet, da i alt Fald den ene